

L u d m i l i n a v n u č k a

Do poradny za Vámi přišla se svým manželem Vladimírem paní Ludmila, sedmapadesátiletá babička Moniky. Babička by chtěla své vnučce pomoci a chtěla by ji vychovávat. Popisuje, že Moničini rodiče jsou oba alkoholici (otec více, matka méně). Monika měla v době své školní docházky velké problémy. Učení jí nebavilo, učit se nechtěla, rodiče ji vůbec nekontrolovali, takže nebyla ničím nucena. Když se Ludmila pokoušela o nápravu, vždycky došlo k prudké hádce s Moničinými rodiči. Problémy se ještě více vyhroutily, když sama Monika začala pít, ve škole napadala poměrně často spolužáky – nejprve slovními vulgarismy, později i hrubě fyzicky. Začala také krást. Zpočátku jídlo a drobnosti spolužákům a v obchodě, časem se staly obvyklé i krádeže hodnotnějších věcí v obchodě. V důsledku této situace se dostala Monika do výchovného ústavu.

I tam bylo běžné, že Monika slovně napadá personál. Monika tvrdí, že pobyt v ústavu je horší než v kasárnách. Denně se musí vstávat v šest hodin (i v neděli), dívky nemají žádné volno, protože během dne se nesmějí pohybovat na pokojích, ale musí být ve společných denních místnostech. Chovanky mají vycházky zakázány, návštěvy jsou dovoleny jen hodinu a půl za měsíc, a to jen tehdy, pokud má „dobré chování“ jak Monika, tak i děvčata, která jsou s ní ve skupince. Po každé návštěvě následují tělesné prohlídky, při kterých se dívky musejí před ostatními svlékat do naha. Prohlídky se prý provádějí, aby se do ústavu nedostaly drogy a cigarety. Personál na ně neustále křičí, za každý prohřešek musejí dělat velké množství náročných cviků, uplatňuje se kolektivní odpovědnost v celých skupinách. Ludmila sama chtěla Moniku několikrát navštívit, byla ale odmítnuta s tím, že návštěvy jsou povoleny pouze rodičům (ti však Moniku nikdy nenavštívili).

Po jednom incidentu s ředitelkou prý dostala Monika facku a byla uzavřena na tři dny „do izolace“. Když se dostala zpět na pokoj ke své skupince, podařilo se jí z ústavu utéct sklepním okénkem v suterénu. Právě během útěku zavolala babičce (dostala peníze na telefon od chlapů v hospodě) a všechno jí pověděla, byla zoufalá, plakala, chtěla za ní a prosila ji o pomoc. Ludmila volala do ústavu a ví, že Monika už je zpět, nechtěli ji ji však dát ani k telefonu. Paní Ludmila si chce na ústav stěžovat, ale jediné co o něm ví, je, že jeho zřizovatelem je ministerstvo školství a zná jméno jeho ředitele.

- Cíle Ludmily: a) získat Moniku do péče,
b) zlepšit podmínky Moničina života v ústavu.

Základní otázky

- 1. Podrobně analyzujte celý případ, tj. vyberte všechny okolnosti a odůvodněte, proč jsou zásadní (vypište si je a proveďte k nim poznámky).**
- 2. Porad'te Ludmile všechny možnosti a podrobně je popište; kam se má obrátit o pomoc, jaké kroky by mohla bezprostředně učinit.**

3. (1) Pochybil(y) orgán(y) sociálněprávní ochrany, pokud ano, napište jak, jaké jsou možnosti nápravy? (2) Jakou formou můžete nutit orgán sociálněprávní ochrany k aktivitě ve věci, případně k nápravě nastalé situace? Uveďte, co možná nejvyšší počet způsobů.

Doplňující otázky

4. Zhodnoťte problematiku systému trestání (kolektivní odpovědnost) a prohlídek v ústavu, jak je o nich v textu zmínka.
5. Zabývejte se podrobně problematikou možnosti využití předběžného opatření k „vykázání agresora domácího násilí z bytu“.

Důležité! Práci zpracovává právník. Takže pokud je třeba argumentovat, je třeba tak činit za pomoci právních norem, je-li to možné, a při práci s nimi je třeba dodržovat pravidla právní argumentace.

